

РЕШЕНИЕ

№ 241

гр. Пловдив, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIX СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галя Г. Костадинова

като разгледа докладваното от Галя Г. Костадинова Търговско дело № 20225300900322 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.25 ал.4 от ЗТР.

Образувано е по жалба вх. № 20220530115334 на Д. Н. Н. ЕГН ***** в качеството на изпълнителен директор на новоучредяващото се дружество „ГРИЙНБАНК“ АД срещу Отказ № 20220520162207/23.05.2022 г. на АВ - ТР за вписване на новоучреденото дружество „ГРИЙНБАНК“ АД в търговския регистър.

Жалбоподателят счита отказа за незаконосъобразен. Длъжностното лице е излязло извън обхвата на проверката по чл.21 ЗТРРЮЛНЦ при тълкуването на фирменото наименование на дружеството, която проверка се развива в охранително производство и е акт на административно съдействие, поради което е превишило правомощията си. Може да провери дали друг търговец има права върху фирмата и дали фирмата отговаря на изискванията на чл.7 ал.2 ТЗ като преценката е външна и не включва предмета на дейност. Правомощия за това са предоставени на прокурора по чл.252 ал.1 т.4 ТЗ и на всяко заинтересовано лице по чл.70 ал.1 т.4 ТЗ. Позовава се на значението на думата „банка“ като място за съхранение, резервоар, не като финансова институция. Предметът му на дейност включва производство и реализация на системи за съхранение на енергия. Поради това изводът на длъжностното лице, че фирмата сочи извършване на банкова/кредитна дейност, и по този начин не отговаря на закона, е незаконосъобразен. Счита, че ползването на думата „банка“ в словосъчетание не е забранено с чл.6 ЗКИ, в който смисъл е изключението по чл.6 ал.2 ЗКИ. Твърди, че „Зелени банки“ са популярни в САЩ, Австрия, Обединеното Кралство и други напреднали страни. Това са дружества, подпомагащи използването и преминаването към възобновяема енергия и борба с промени в климата, което съответства на предмета на дейност на дружеството. Словосъчетанието Грийнбанк на латиница е име на училища, хотели, сгради, ферми, дружества, занимаващи се със зелена енергия, но не и банкови, финансови и кредитни институции. Не възприема логиката на тълкуване на длъжностното лице, че словосъчетанието „зелена банка“ не сочи ясно дейност, различна от банкова по ЗКИ, докато изрази като „кръвна банка“, „хранителна банка“, „дата банка“ и др. са допустими. Посочената от ДЛР съдебна практика е неотнормативна към казуса. Счита, че от фирмата, предмета на дейност и устава на дружеството личи, че ще осъществява дейност по производство и реализация на системи за съхранение на енергия, а не банкови сделки. На становище е, че е било възможно да му се дадат указания по чл.22 ал.5 ЗТРРЮЛНЦ. Изброените нарушения относно съдържанието на пълномощното, декларациите, протоколите и решенията на органите, не са основание да се откаже вписване. Твърди, че преди подаване на заявлението е запазило фирменото наименование, което действие тълкува

като създадено у него убеждение, че фирмата отговаря на всички законови изисквания. Последващият отказ нарушава принципа на правна сигурност и на оправданите правни очаквания, залегнал в практиката на ЕС. Счита, че списъкът на лицата, записали акциите, представлява и списък на акционерите към учредителния акт, поради което не се налага изготвяне на втори списък. Представя сега протокол с решение на СД на учредителя РБГ Инвест АД към жалбата.

Иска присъждане на сторените разноси.

В писмено становище АВ – ТР моли жалбата да се отхвърли като неоснователна. Поддържа доводите за отказ на длъжностното лице. Иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 300лв.

Жалбата е подадена на 30.05.2022г. и е в срок: в заявление обр.А5 е изразено съгласие за връчване на актове по електронен път. Представено е уведомително писмо за връчване на отказа по електронен път на 23.05.2022г. в 17.34мин., жалбата е входирана в седмодневния срок от тази дата. Същата е допустима като изходяща от заявителя с правен интерес да обжалва отказа. Разгледана по същество е неоснователна поради следното:

Подадено е Заявление обр.А 5 за вписване на акционерно дружество с фирмено наименование „Грийнбанк“ АД, с двама акционери, едностепенна система на управление, по което указания не са давани.

В обжалвания отказ длъжностното лице е изброило следните съображения за невписване на новото дружество:

Констатирано е, че има искане за изписване на фирмата Грийнбанк АД на чужд език като GREENBANK JSC, но в представения устав изписаната фирма на латиница е „GREENBANK AD“. Констатацията е вярна. Посоченото в заявлението изписване на фирмата на латиница като GREENBANK JSC се различава от изписаната фирма в устава, в протокола за учредяване на дружеството, в протокола от заседанието на СД, в списъка на лицата, записали акции, в декларацията – съгласие с образец от подписа на изпълнителния директор, където тя е „GREENBANK AD“. Следва да има буквена идентичност в изписаното фирмено наименование в документите по учредяване на дружеството и в подаденото заявление, което в случая не е така, поради което констатацията на длъжностното лице е вярна.

Заявлението за вписване е подадено от адвокат с изрично писмено пълномощно. Длъжностното лице посочва, че в текста на пълномощното не е изписан личния номер на адвоката съгласно изискването на чл.148 ал.2 от ЗА. Констатацията е вярна. Според чл.148 ал.2 от ЗАДв, *в единните регистри адвокатите се вписват и получават личен номер*, чиито последни две цифри представляват код, означаващ колегията, а предшестващите цифри - поредният номер на адвоката според вписването му в регистъра на адвокатска колегия. Вписаните в един ден се подреждат по реда на постъпването на документите им. *Личният номер от единния адвокатски регистър е постоянен и се вписва в адвокатската карта, в договора с клиента и в адвокатското пълномощно.* Въз основа на изписания личен номер на адвокат в пълномощното се осигурява възможност на длъжностното лице да извърши справка в единния регистър на адвокатите, поддържан от адвокатската колегия на сайта й, и да установи дали упълномощеното лице – заявител е лице по смисъла на чл.15 ал.1 т.4 ЗТРРЮЛНЦ, което е условие за допустимост на производството. Вярно е, че в пълномощното на същото лице до съда по повод жалбата личният номер на адвоката пак не е изписан, но доколкото адвокатът е служебно известен на съда, този факт не се е наложило да бъде проверен. Но на длъжностното лице не могат да бъдат служебно известни всички адвокати и за това следва да бъде осигурена възможността за проверка.

Длъжностното лице е посочило, че в подадените от членовете на СД декларации по чл.234 от ТЗ не са декларирани като липсващи всички законово изискуеми обстоятелства, представляващи пречка за изпълнение на тази длъжност. Констатациите са верни. Представените три декларации по чл.234 от ТЗ съдържат изявления от авторите им, че не са били членове на управителен или контролен орган на дружество, прекратено поради несъстоятелност през последните две години, предхождащи датата на решението за обявяване на несъстоятелността, ако са останали неудовлетворени кредитори.

Но декларациите не съдържат изявления, че всяко едно от трите избрани за члена на СД лица не е било управител, член на управителен или контролен орган на дружество, за което е било установено с влязло в сила наказателно постановление неизпълнение на

задължения по създаване и съхраняване на определените му нива от запаси по Закона за запасите от нефт и нефтопродукти. Поради това изводът на длъжностното лице е верен.

Следващият мотив на длъжностното лице е, че за един от акционерите – РБГ Инвест АД, като юридическо лице, следва да има решение на неговия компетентен по устав орган за участие в акционерното дружество. Посочило е, че според обявения устав на РБГ Инвест АД, този орган е съвета на директорите – чл.34, ал.1, изр.2. Констатацията е вярна. Към заявлението не е представен протокол с решение на СД на РБГ Инвест АД за участие в учредяване на процесното АД.

Такъв протокол се представя сега с жалбата – това е Протокол от заседание на СД на РБГ Инвест АД от 05.05.2022г., с което е взето решение дружеството да участва като учредител и да запише 765 броя акции като е упълномощил за това изпълнителния директор П. Н.а.

На следващо място длъжностното лице се е обосновало, че за учредителния протокол на АД, на основание чл.164 ал.4 от ТЗ, се прилагат правилата на чл.232 от ТЗ като последната норма в чл.232 ал.3 т.1 от ТЗ изисква към протокола да има списък на присъстващите. Посочило е, че към представения учредителен протокол от 16.05.2022г. със заявлението не е приложен списък на учредителите с техен подпис. Посочило е като мотив, че списъкът съдържа подписи на учредителите, гласували решенията по протокола, които в случая не са налице.

Както фактическите констатации, така и правната обосновка, направени от длъжностното лице, са верни. Към заявлението е приложен учредителен протокол от 16.05.2022г., подписан от избраните председател, секретар и преброител, от които само едно лице е учредител, записало акции – секретаря. Основателно е позоваването и тълкуването на чл.163 ал.4 във вр. с чл.232 ал.3 т.1 от ТЗ, че за учредителното събрание се представя протокол, за който се прилагат правилата на протокол за общо събрание на акционерите, според които приложение към протокола е списъка на присъстващите, удостоверили чрез своя саморъчен подпис участието си в събранието с взетите решения. В случая такъв списък липса. Доводът в жалбата, че същата правна роля играе списъка на лицата, записали акции, не може да се сподели, с оглед съпоставянето и тълкуването на чл.163 ал.1, ал.2 и ал.4 от ТЗ и вложения смисъл за всеки един от тези документи. Касае се за различни по съдържание и цел на изготвяне документи. Списъкът на лица, записали акции, дава началото на книгата на акционерите, докато списъкът на лица, участвали в учредителното събрание, доказва кой е автор на волеизявленията в протокола за участие. Въведената формалност в процеса на учредяване е цел сигурност на удостоверяване.

Последният аргумент на длъжностното лице е, че избраната фирма Грийнбанк противоречи на забраната в чл.6 ал.1 от ЗКИ да се ползва думата „банка“ от лице, което не притежава лиценз за банкова дейност по ЗКИ. Заявителят не е посочил като предмет на дейност банкова дейност по ЗКИ и няма лиценз.

Мотивирал се е, че не е налице изключението по чл.6 ал.2 от ЗКИ, защото от думата Грийнбанк не става недвусмислено ясно, че банка не е употребена в смисъла на банкова сделка, а в друг смисъл.

Прибавката грийн, означаваща на английски език зелен, често използвано и като фамилно име, не е достатъчна индикация, че в словосъчетанието грийнбанк думата „банк“ не се използва по смисъла на ЗКИ, а в друг смисъл.

Обосновало се е, че търговецът използва фирменото си наименование самостоятелно, без вписания в ТР предмет на дейност, и не може да се сподели, че по този начин се въвежда яснота за смисъла, в който е употребен „банк“ във фирмата и че този смисъл не е за банкова, финансова, кредитна дейност. Онагледил е извода си с израза „тъканна банка“, от което съчетание е счел, че употребата на „банка“ е ясно и не сочи на банкови сделки.

Това основание за отказ е възприето като основен аргумент от жалбоподателя и срещу него са развитите му съображения.

Основание за отказ има и то е чл.7 ал.2 от ТЗ във вр. със забраната на чл.6 от ЗКИ.

Според чл.7 ал.2 от ТЗ, всяка фирма освен предписаното от закона необходимо съдържание може да включва означение за предмета на дейност, участващите лица, както и свободно избрана добавка. Фирмата трябва да отговаря на истината, да не въвежда в заблуждение и да не накърнява общественения ред и морала. Това означава, че смисловото

съдържание на фирменото наименование не следва да създава неверни асоциации за предмета на дейност на търговеца в случая.

Продължение на принципа фирмата да отговаря на истината и да не въвежда в заблуждение е императивната забрана на чл.6 ал.1 от ЗКИ думата „банка“ да се използва не само във фирменото наименование, но и в рекламата и в дейността от лица, които не притежават лиценз за финансови сделки по ЗКИ.

Спор няма, че молителят е използвал във фирменото си наименование английския аналог на думата банка – банк. Няма спор и, че молителят не притежава лицензия за дейност по ЗКИ. Изводът е, че до тук избраната фирма е в пряко противоречие с чл.6 ал.1 от ЗКИ и въвежда в заблуждение, че молителят ще извършва дейност по ЗКИ.

Основанието, на което се позовава жалбоподателя, и което длъжностното лице не е възприело, респективно е породило спор, е законодателното изключение по чл.6 ал.2 от ЗКИ думата „банка“ да се използва тогава, когато от смисъла, в който е употребена думата "банка", е ясно, че субектът няма за предмет на дейност извършването на банкови сделки.

Словосъчетанието Грийнбанк само по себе си не съдържа смислова натовареност и информация към момента в обществото ни и трайно утвърдена и изградена представа, че става въпрос за дейност, свързана със съхранение на енергия от възобновяеми източници и борба с климатичните промени, а не с финансова дейност. Такова смислово натоварване на израза е възможно да има вече в други държави, но на територията на страната той не е придобил еднозначност, трайност, разпознаваемост и яснота. Словосъчетанието не е с изградена недвусмислена обществена представа и публичност за дейност в областта на възобновяемата енергия по складирането и съхранението ѝ.

От израза „зелена банка“/greenbank не може еднозначно да се направи извод, че субектът, който го използва, няма за предмет на дейност извършване на банкови сделки, което е законодателното изискване на изключението по чл.6 ал.2 от ЗКИ. Щом се налага тълкуване, дообясняване и поясняване, свързано с предмета на дейност, това означава, че законовото изключение липсва и оттук има забранителен режим по чл.6 ал.1 от ЗКИ, а не изключение и разрешение по чл.6 ал.2 от ЗКИ.

Доводите в жалбата са неоснователни.

Длъжностното лице е съобщило не правомощията, а задълженията си по чл.7 ал.2 от ТЗ при първоначалната регистрация. В негова компетентност е преценка на хипотезите на чл.7 ал.2 от ТЗ, поради което проверката не е формална. Фактът, че производството е охранително, не обосновава извод да се касае за административно съдействие.

Правомощията по чл.252 ал.1 т.4 от ТЗ и чл.70 ал.1 т.4 от ТЗ се отнасят за последваща преценка между фактическата дейност на съществуващо дружество с императивните законови ограничения, а не първоначална регистрация.

При запазване на фирмено наименование не се извършва преценка по чл.7 ал.2 от ТЗ, защото още няма субект, който да се учредява, и при тази дейност не се издава лицензия по ЗКИ. Запазването на фирмено наименование не означава, че избраният израз е разрешен за употреба от закона. Поради това доводите за нарушаване на правната сигурност и на оправданите правни очаквания, са неоснователни.

Вярно е, че в заявлението е налице липса на документи /протокола с решение на СД на записалия акции АД, списък на присъствалите учредители към учредителния протокол/, както и документи с непълно съдържание – декларациите по чл.234 ТЗ и пълномощното на адвоката, подал заявлението, които несъответствия биха могли да се отстранят при даване на указания по чл.22 ал.5 ЗТРРЮЛНЦ. Но нарушаването на чл.7 ал.2 от ТЗ във вр. с чл.6 от ЗКИ с избраното фирмено наименование е обстоятелство, което не може да бъде отстранено по този ред, тъй като избор на нова фирма и изписването ѝ в учредителните документи означава провеждане на изцяло нова процедура по учредяване от учредителното събрание със записване на капитала и намирането му.

За това отказът е законосъобразен.

При този изход на делото следва на агенцията да се присъдят претендираните разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение. Възнаграждението се дължи на основание чл.25 ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ, според който разноски се присъждат на страните по реда на ГПК. Чл.78 ал.8 от ГПК предвижда в полза на юридически лица да се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт

като размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Следователно за размера нормата препраща към чл.37 ЗПП, който от своя страна сочи, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Според правилата на тази наредба – чл.23 т.5, за защита в охранителни производства възнаграждението е от 80лв. до 120лв. за една инстанция. С оглед депозираното писмено становище, съдът определя възнаграждение в размер на 80лв.

Въз основа казаното отказът ще се потвърди, поради което съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Отказ № 20220520162207/23.05.2022 г. на АВ - ТР, за вписване на новоучреденото дружество „ГРИЙНБАНК“ АД в търговския регистър по Заявление вх. № 20220520162207 от 20.05.2022г. на Д. Н. Н. ЕГН ***** от гр.С, ул.*** № ***, в качеството на изпълнителен директор на новоучредяващото се дружество „ГРИЙНБАНК“ АД.

ОСЪЖДА Д. Н. Н. ЕГН ***** от гр.С, ул.*** № ***, в качеството на изпълнителен директор на новоучредяващото се дружество „ГРИЙНБАНК“ АД да плати на АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА гр.София, ПК 1111, ул. „Елисавета Багряна“ № 20, на основание чл.25 ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ разноски от 80лв. /осемдесет лева/.

Решението може да бъде обжалвано пред Апелативен съд гр. Пловдив с жалба в срок от една седмица от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____